

תפילות של אידישע מאמע

סבתא שלי ע"ה נראתה קצת עגומה יום אחד, בצעירותה, אף שהכל נראה היה כשורה. חמיה סבא מנדל זצ"ל התעניין בעדינות מה קרה וקיבל תשובה מפתיעה: "כל היום אני משפשת חיתולים, מרתיחה בקבוקים, מקרצפת רצפות, מבשלת ומנקה, אין לי זמן לומר כמה פרקי תהילים. אפילו להתפלל כמו שצריך אינני מספיקה. כל המשפחה מקבלת אוכל מבושל, אבל מה תאכל הנשמה שלי?"

סבא מנדל, איש ספר והגות בכל נשמתו, הבין היטב לנפשה של סבתא שלי. כאם לתינוקות, בתנאים של ארץ הקודש שלפני קרוב לשבעים שנה, לא נותר פנאי להתעמק בסידור.

"אידישע מאמע כמוך", אמר לה סבא, "מתפללת כל הזמן, לא רק בשחרית ובמנחה. התפילות שלך רחבות יותר מן הסידור כולו. את מלבישה את הילדים בבוקר ומבקשת: 'רבונו של עולם, יענקלה שלי לא מרגיש טוב, בבקשה תרפא אותו', מכין ארוחת בוקר ומתחננת: 'טאטע זיסער, תן לילדים שלי כוח ללמוד תורה'. התפילה שלך כתובה בכלים ובסירים, בחיתולים ובכל הפרטים הגדולים והקטנים שאת נותנת לבני הבית. **חיי היום יום שלך הם פרקי התהילים שלך.**"

מאז ידעה סבתא והרגישה - **לא רק הסידור הוא צינור החיות שלה.** הפיילה הגדולה ובקבוקי הזכוכית של התינוקות היו צינורות נאמנים בינה לבין הרבונו של עולם. הילדים והקשיים חיברו לה את התפילות החמות ביותר, וכל פינה בבית נעמה לה יותר מן הכותל המערבי.

רק כאשר בגרו הילדים והשתפרו התנאים, חזרה להרטיב את ה"קרבת מנחה" בדמעותיה. ואנחנו, הנכדים, זוכרים אותה נאנחת מדי פעם ופונה במילים ישירות אל אבא שמאזין לה תמיד, ומחכה לתת לבניו כל מה שהם צריכים.

(מובא בספר "ברומו של עולם" מאת הרב לוגאסי, עמ' 427 - 428)

זכותו של זבולון

האישה צריכה לדעת, כי כל הכביסות והבישולים שהיא עוסקת בהם בחיי היום יום, כדי שבעלה וצאצאיה יוכלו לעסוק בתורה מתוך הרחבת הדעת, הם בעצם דף הגמרא שלה, הרמב"ם, הקצות והנתיבות שלה.

על ידי הטורח של הנשים במטבח ובכל מלאכת הבית, הרי הן ממש בבחינת זבולון שעוסק לפרנסתו ותומך ביששכר עמוד התורה, שלא רק שיש לו שכר כיששכר, אלא זאת ועוד - מטעם זה הקדימו יעקב אבינו ומשה רבנו בברכתם את זבולון לפני יששכר, ולמרות שיששכר נולד לפני זבולון, **כי הרי הוא יכול לעסוק בתורה**

זכותו של זבולון!

(דברי הרב פנחס פרידמן שליט"א / מוסף יתד נאמן "בזכות נשים צדקניות", עמ' 20)

הבית כמשכן

כשנסתיימה מלאכת המשכן כתוב **"ויכס הענן את אוהל מועד וכבוד ד' מלא את הבית."**

וראה זה פלא, כי זהו אותו הענן שהיה קשור על אוהל האמהות הקדושות, כמו שמפרש רש"י על הפסוק "ויביאה יצחק האוהלה שרה אימו" שרק כאשר הייתה שרה באוהל היה נר דלוק וברכה בעיסה וענן קשור, ומשמתה נסתלקו, אפילו שאברהם אבינו היה עדיין חי.

למדנו מכאן, כי **האישה היא זו שעושה את הבית למשכן ד',** ורק כך מקיימת את חובתה בעולמה ושומעת את קו ל ד' האומר **"כה תאמר לבית יעקב."**

(הרב אליהו רוט זצ"ל / במסילה העולה, עמ' נד)

בנביא נאמר על האישה השונמית שהייתה "אישה גדולה". כאשר הגיע לביתה אלישע, והיא הבינה כי הוא איש אלוקים, אמרה לבעלה: "נעשה נא עליית קיר קטנה ונשים לו שם מיטה ושולחן כסא ומנורה".

כתבו דורשי רשומות, כי רמוז כאן "משכן" בראשי תיבות: **מיטה, שולחן, כסא, נר - מנורה.**

תפקידה של "אישה גדולה" הוא לדאוג לצרכי הבית. ככל שדואגת להם יותר - כך היא גדלה עוד ועוד, כי בזה היא ממלאת את תפקידה, ובזה יהפוך הבית להיות משכן להשראת השכינה.

(הרב א' ברניג, אשת לפידות, עמ' נ)

"שיעור כללי" במטבח

עיקר עסקן של הנשים צריך להיות בענייני הבית, כי לכך נוצרה, ואם תקיים זאת - אזי תהיה באמת רוחנית... כי עושה רצון קונה!

אך אם תרבה בעסקים ורוחניים, לבטח האוכל במטבח יישרף, והילדים הקטנים ידיפו ריח רע, וההמשך מובן...

מעשה באחד שישב פעם אצל ר' חיים שמואלביץ זצ"ל, בעת שסעד את ארוחת הצהריים. לאחר שסיים ר' חיים את המרק, ביקש עוד צלחת, ובסיומו בהנאה את הצלחת השנייה, ביקש שוב צלחת שלישית, ולא היה נראה כי מוחמת רעב עשה כך.

להבעת פניו התמוהה של האורח, השיב ר' חיים ואמר בעומק גאונותו: **"זה ה"שיעור" שלה!!!"**

ואם באישה רגילה המרק הינו "שיעור" רגיל, הרי ניתן להניח כי אצל אשת ר' חיים שמואלביץ ראש ישיבת מיר - המרק היה מן הסתם "שיעור כללי"...

ולמדנו מכאן עומק מידותיו של הגר"ח שמואלביץ זצ"ל ביחסו אל הרבנית, ולמדנו עוד, **שאת ה"שיעור", לרבות ה"שיעור כללי", עושה האישה במטבח ולא ליד הספרים... זוהי האישה הכשרה והנכונה מבית ישראל סבתא!!**

(ר' שלום שברון זצ"ל / לב שלום שמות, עמ' רלא)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344